

Griffienummer : 000040
Repertoriumnummer : 1267
Vonnisdatum : 02.06.2009

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1710 1.
dakwerker,
geboren te op
wonende te
Belg.

1711 2.
bediende,
geboren te op
wonende te
Belgische.

Verdacht van: te

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

A/ Op 29 mei 2007

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van :

_____, dakwerker, geboren te _____ op
, wonende te _____ en van _____

_____, bediende, geboren te _____ op
wonende te _____

ingevolge akte van schenking dd. 28/08/1977 verleden voor notaris _____ met
standplaats te _____

-het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd door het afgraven van de
teelaarde van het perceel en het aanvullen van het terrein met aarde afkomstig van
een bouwwerf (kelder), met een aanzienlijke terreinwijziging tot het gevolg
zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van
burgemeester en schepenen.

B/ Vanaf 29 mei 2007 tot 23 augustus 2008

voormeld reliëfwijziging in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar
- thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en
schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het
gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans
strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160
en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke
ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999,
artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het
decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen
6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet
van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003:

Gelet op de ligging van het perceel binnen landschappelijk waardevol agrarisch
gebied.

Gelet op het eensluidend advies van de Hoge raad voor het Herstelbeleid dd. 14
augustus 2008.

1.
Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol gebied
(gewestplan , ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

2.
Beklaagden worden ervan verdacht om zonder voorafgaande stedenbouwkundige
vergunning op 29 mei 2007 vergunningsplichtige werken te hebben uitgevoerd en
vanaf 29 mei 2007 tot 23 augustus 2008 de reliëfwijziging in stand te hebben
gehouden.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
van 12 augustus 2008 werd de regularisatie van de reliëfwijziging
geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie van 20 november
2008 werd het door beklagde ingesteld beroep geweigerd.

De misdrijven, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding zijn bewezen.
Wegens de aard en de ernst van dit misdrijf, wordt aan elk der beklagden een
geldboete van 150 euro opgelegd.

3.
De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur van 25 oktober 2007.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel
Sv.)
ingesteld.

Op 14 juli 2008 verleende de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een eensluidend
advies voor wat betreft de herstellvordering, daar blijkt dat in casu een aanmerkelijke
reliëfwijziging werd gerealiseerd waardoor de aard van de begroeiing werd
gewijzigd en dat door de nabijheid van een recent en risicovol overstromingsgebied,
de ophoging van de gronden het overstromingsgevaar voor nabijgelegen woningen
en percelen verhoogt.

De herstellvordering is gegrond; de dwangsom is in verhouding met de aard van het
misdrijf.

*** **

Gelet op de artikelen :

- Wetboek strafvordering art. 186,190,194,197
- Wetboek strafrecht art. 2,38,40
- Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).
- Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003
- Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1
- Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41 en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **BIJ VERSTEK;**

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichting sub A en B.

Veroordeelt beklagde voor feiten tot een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 825,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 49,81 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis en de kosten van overschrijving ter hypotheeken van huidig vonnis, welke eveneens door beklagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Tweede beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichting sub A en B.

Veroordeelt beklagde voor feiten tot een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 825,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 49,81 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis en de kosten van overschrijving ter hypotheeken van huidig vonnis, welke eveneens door beklagde dienen gedragen te worden.

